

## Arrest

nr. 309 780 van 12 juli 2024  
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. HENRION  
Place de L'Université 16 / 4  
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 25 oktober 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 september 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 mei 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 mei 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. HUENGES WAJER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI *loco* advocaat V. HENRION.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten.

Op 10 juli 2019 dient verzoeker een verzoek om internationale bescherming in.

Op 23 oktober 2020 en op 23 december 2020 wordt verzoeker gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 20 september 2022 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

**A. Feitenrelaas**

Volgens uw verklaringen heeft u de Afghaanse nationaliteit, bent u een Pasjtoense soenniet en bent u afkomstig van het subdorp Shoaib Kalai, hoofddorp Dawlatzai in het district Chaparhar in de provincie Nangarhar. U bent 18 jaar oud en ging na twee jaar lagere school naar de madrassa bij het dorp Sra Kala om er de Koran in te studeren. U ging één of twee weken voor uw vertrek samen met vier andere jongeren uit uw regio naar een ceremonie in de Loyamoskee voorbij het dorp Trili om te vieren dat u de gehele Koran had uitgelezen. Drie of vier talibanstrijders kwamen naar de ceremonie en zeiden tegen jullie dat het jullie plicht was om tegen de Amerikanen te strijden die Afghanistan bezetten. Een week later benaderden de talibanstrijders u opnieuw in deze moskee met dezelfde boodschap. U vertelde hierover aan uw vader bij thuiskomst waarop hij u onmiddellijk het land uit stuurde.

U verliet Afghanistan begin 2018 op ongeveer 15-jarige leeftijd en reisde via Pakistan en Iran naar Turkije. Ongeveer een maand of twee maanden na uw vertrek uit Afghanistan vielen de taliban uw huis aan en verwondden zij uw moeder en uw zus. Nadat u gewond raakte in Bulgarije verbleef u enkele maanden in een Turks ziekenhuis. U reisde enkele maanden later verder via Bulgarije, Servië, Hongarije, Oostenrijk, Duitsland en Frankrijk en kwam aan in België op 9 juli 2019. U diende op 10 juli 2019 als minderjarige een verzoek om internationale bescherming in.

U vreest dat de taliban u bij terugkeer zullen doden omdat u zich niet liet rekruteren door hen.

Ter staving van uw verzoek legt u de kopieën neer van de taskara's van u, uw ouders, uw zus M. en uw broer B.; alsook een foto van u en uw vader in Chaparhar; twee foto's van uw zus in het ziekenhuis; drie foto's van uw moeder in het ziekenhuis; twee doktersattesten van de ziekenhuisopname van uw zus en uw moeder; de omslag waarin enkele van deze documenten naar België werden gestuurd; en enkele documenten over uw darmklachten in België.

Op 22 april 2021 besliste het CGVS tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U diende beroep in tegen deze beslissing. Omdat er bijkomend onderzoek nodig was in de nasleep van de machtsovername door de taliban trok het CGVS haar beslissing op 14 september 2021 in. Hierdoor verwierp de RvV 8 oktober 2021 uw beroep. Op latere datum legde u een kopie neer van de Pakistaanse Proof of Registration-kaarten van u en uw vader.

## **B. Motivering**

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd, ten tijde van uw verzoek om internationale bescherming en ten tijde van uw persoonlijke onderhoud bij het CGVS was u een niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstond in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst. Verder gaf u tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud en in het verzoekschrift in het kader van uw beroep bij de RvV aan dat u kampt met geheugenproblemen (CGVS 2, p. 4; verzoekschrift d.d. 26/05/2021, p. 7) maar u liet geheel na om deze problemen te staven, noch is er enige indicatie op welke wijze deze problemen het volgen van de procedure zou beïnvloeden. Verder verliep het eerste persoonlijk onderhoud zonder dat er melding gemaakt werd van dergelijke problemen, werd u bij beide persoonlijke onderhouds bij het CGVS gewezen op de mogelijkheid tot het vragen van een pauze (CGVS 1, p. 1; CGVS 2, p. 1), werd tijdens het tweede persoonlijk onderhoud benadrukt dat u uw tijd mocht nemen bij het beantwoorden van de vragen (CGVS 2, p. 8) en nam u een extra pauze toen uw advocaat dit nodig achtte (CGVS 2, p. 8). Op het einde van beide persoonlijke onderhouds gaf u aan dat de onderhouds goed waren verlopen (CGVS 1, p. 21; CGVS 2, p. 20-21) en u gaf geen opmerkingen bij de notities van de persoonlijke onderhouds bij het CGVS.

Tijdens de procedure in het kader van uw verzoek om internationale bescherming werd u meerderjarig. Bijgevolg kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en

EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijke onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (notities persoonlijk onderhoud CGVS 1 d.d. 23/10/2020, p. 1; notities persoonlijk onderhoud CGVS 2 d.d. 23/12/2020, p. 1) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België. Het verschaffen van duidelijkheid over uw eerdere verblijfplaatsen is echter van wezenlijk belang voor de inschatting van de vrees voor vervolging die u stelt te koesteren. Immers, indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfsituatie voorafgaand aan zijn vertrek uit Afghanistan, dient immers te worden besloten dat de vervolgingsfeiten, die zich volgens zijn verklaringen in een plaats van eerder verblijf in Afghanistan zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

In casu werd vastgesteld dat u geen zicht bood op uw werkelijke levensomstandigheden voor uw komst naar België, uw familiaal netwerk in Afghanistan en uw meest recente verblijfplaatsen in Afghanistan.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat u geen zicht bood op uw eigen activiteiten in Afghanistan. U beweerde dat u slechts twee jaar naar school ging, vervolgens stopte en vijf of zes jaar naar de madrassa ging om Koranlessen te volgen (CGVS 1, p. 6, 14). U had in de madrassa twee klasgenoten die ook van uw dorp afkomstig waren: A. en R., de zonen van winkelier Ad. (CGVS 1, p. 15). U vermeldde tevens vier andere klasgenoten Mal., Ba., Mat. en Adn. die afkomstig waren van het dorp Akhund en jarenlang in uw klas zaten (CGVS 1, p. 17). In uw tweede onderhoud sprak u dit echter manifest tegen door te stellen dat Ba., Mat. en Adn. allen van Shoaib Kalay afkomstig zijn (CGVS 2, p. 5) en dat u geen enkele andere klasgenoot had die van uw dorp afkomstig was (CGVS 2, p. 5). In uw eerste onderhoud verklaarde u voorts dat uw leraar Re. afkomstig was van Aghzo dorp en uw leraar Maj. van Kalay Sheikh (CGVS 1, p. 15) terwijl u hun beider woonplaats bij uw tweede onderhoud in Kalay Sheikh situeerde (CGVS 2, p. 5). Uw (post-factum) verklaringen in uw verzoekschrift ter bevestiging van één van deze versies klaren op geen enkele wijze uit waarom u hierover incoherente verklaringen had afgelegd behoudens te stellen dat het een misverstand betrof (verzoekschrift RvV, p. 6). Deze ernstige tegenstrijdigheden doen niet enkel afbreuk aan uw beweerde scholingsgraad maar ook aan uw algemene geloofwaardigheid daar deze de kern van uw eigen activiteiten in Afghanistan betreffen en u het grootste deel van de dag in de madrassa doorbracht (CGVS 2, p. 12).

Naast uw verklaringen over uw eigen activiteiten kon er evenmin enig geloof worden gehecht aan deze over de manier waarop uw gezin inkomsten vergaarde. U beweerde bij uw eerste persoonlijk onderhoud bij het CGVS namelijk dat uw vader – over wie u bij de DVZ nog aangaf dat hij landbouwer was (verklaring DVZ d.d. 20/12/2019, vraag 15) – niet op jullie gronden kan werken omwille van knie- en nierproblemen (CGVS 1, p. 14; verzoekschrift RvV, p. 6). Toch zou uw vader wel in staat zijn om in de heuvels van Shege stenen te laden en te lossen van vrachtwagens en voor dit werk waar geen vaardigheden voor vereist zijn een meer

dan gemiddeld dagloon krijgen (CGVS 1, p. 10). Het CGVS acht het reeds bijzonder weinig plausibel dat uw vader dergelijk (uiterst intensief) werk in de heuvels wel zou kunnen uitvoeren ondanks zijn fysieke problemen, laat staan dat hij hiervoor dergelijke vergoeding zou krijgen, en tegelijk niet in staat zou zijn om op zijn eigen landbouwgronden te werken. Hoe dan ook is het weinig geloofwaardig dat u, de oudste zoon die niet naar school kon gaan (CGVS 1, p. 6-7) niet zou ingeschakeld worden om te werken op de landbouwgronden van de familie (CGVS 1, p. 5). Zelfs met inachtneming van uw jeugdige leeftijd bij vertrek uit Afghanistan is het in de Afghaanse overlevingscultuur niet geloofwaardig dat u nooit diende bij te springen in het landbouwwerk of meer verantwoordelijkheden kreeg toebedeeld naast het helpen van uw vader met een taak die geen vaardigheden vergde. Dit geldt des te meer in de door u geschetste gezinssituatie waar jullie maar net genoeg verdienden om in Chaparhar te leven (CGVS 2, p. 19), en uw familieleden allemaal met gezondheidsproblemen kampten (CGVS 2, p. 7). Zelfs indien u nooit op de landbouwgronden werkte, is het voor iemand die zijn gehele leven in een landbouwomgeving (CGVS 1, p. 4) woonde bijzonder frappant dat u stelde niets te weten over landbouw (CGVS 2, p. 17) en vermoedde dat maïs zes maanden na het zaaien wordt geoogst (CGVS 2, p. 6, 17). Verder werd vastgesteld dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde over de persoon die dan wel op jullie landbouwgronden werkte. U beweerde eerst dat uw dorpeling J., die één zoon en twee dochters heeft, deze gronden bewerkte (CGVS 1, p. 11). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud wist u echter niet meer wie op jullie gronden werkte ofschoon u bevestigde dat het telkens dezelfde persoon was, en verklaarde u dat deze landbouwer drie zoons en twee dochters had (CGVS 2, p. 6). Zelfs na confrontatie door het CGVS met de naam J., zegt deze u niets (CGVS 2, p. 17). Het is bijzonder ongeloofwaardig dat u zelf tot uw vertrek in Chaparhar verbleef maar niet eens de naam zou weten van de dorpeling die jullie familiegronden bewerkte, noch op de hoogte zou zijn van zijn familiale situatie. Uit het voorgaande dient te worden geconcludeerd dat u geen geloofwaardige voorstelling heeft gemaakt van uw activiteiten in Afghanistan, noch van de manier waarop uw gezin inkomsten vergaarde hetgeen uw beweerde verblijf in Chaparhar sterk ondermijnt.

Uw broer B. kon evenmin werken op de landbouwgronden omdat hij reeds sinds zijn kindertijd niet kan wandelen omwille van een ziekte in zijn benen (CGVS 2, p. 3). Geconfronteerd met foto's van een facebookaccount onder dezelfde naam als uw broer B.D., waarop deze persoon overigens rechtstaand zichtbaar is, stelde u dat deze man uw facebookvriend was maar dat u hem niet kende en zijn naam niet kende (CGVS 2, p. 11). Hoewel het uiteraard niet uitgesloten is dat er nog personen zijn met dezelfde naam als uw broer, acht het CGVS het bijzonder onwaarschijnlijk dat u de naam zou vergeten van een facebookvriend, die op foto's staat met uw beste vriend Sal., die uw facebookposts liket en die exact dezelfde naam heeft als uw broer. Wat betreft de (kopie van de) taskara die u neerlegt van B. is het verder zeer bedenkelijk dat de persoon op de foto 11 jaar oud zou zijn zoals in de taskara - waarvan de authenticiteit onmogelijk kan worden nagegaan gezien het slechts een kopie betreft - wordt gesteld. Wat betreft uw zus M. moet dan weer opgemerkt worden dat de documenten over haar ziekenhuisopname expliciet vermelden dat zij verbleef in "City", naar alle waarschijnlijkheid verwijzend naar de stad Jalalabad. Uw verklaring hiervoor – dat ze tijdens haar opname in de stad verbleef (CGVS 2, p. 4) – houdt geen steek daar er bij uw moeder wel verwezen wordt naar Chaparhar als verblijfplaats. Dit zijn geen details maar betreft uw dichtste leefwereld daar het hierbij om de verblijfplaatsen en omstandigheden van de leden van uw kerngezin gaat. Het feit dat u over hen geen overtuigende verklaringen wist af te leggen, doet dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw eigen levensomstandigheden en verblijfplaatsen in Afghanistan.

Ook over uw andere familieleden waren uw verklaringen allesbehalve overtuigend. Zo beweerde u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud dat uw tante langs moederskant N. in het dorp Ade Akhund Zada woont (CGVS 1, p. 6). Tijdens het tweede onderhoud stelde u echter uitdrukkelijk dat u geen familieleden heeft die in Ade Akhund Zada wonen en dat uw tante N. in Tarako woont hetgeen niet in de buurt van Ade Akhund Zada ligt (CGVS 2, p. 15, 16). Pas nadat het CGVS u confronteerde met uw eerdere verklaringen over deze tante, stelde u dat zij vroeger in Ade Akhund Zada werkte en leefde maar dat zij lang geleden verhuisde (CGVS 2, p. 16). Dat u echter niet eens bij benadering wist te zeggen wanneer zij verhuisde, noch of uw tante er met andere familieleden woonde (CGVS 2, p. 16) ontnemt deze verklaring alle geloofwaardigheid. In uw verzoekschrift in het kader van uw beroepsprocedure hernam u dan weer uw eerste verklaring dat N. toch in Ade Akhund Zada woont (verzoekschrift RvV, p. 7). Dat u zich hierin vergiste omwille van haar stamnaam overtuigt geenszins gezien de precisie van uw verklaringen bij uw tweede persoonlijk onderhoud en poging om de reeds toen vastgestelde tegenstrijdigheid uit te klaren (CGVS 2, p. 15, 16). U slaagde er tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud verder niet eens in om een coherent overzicht te geven van uw ooms en tantes langs vaders- en moederskant (CGVS 2, p. 8, 9, 16). U verklaarde dit in eerste instantie door te stellen dat u onderweg op uw hoofd geslagen werd en zich niets herinnert (CGVS 2, p. 9). U staat evenwel op geen enkele wijze dat u met geheugenproblemen kampt, noch legt u enige documenten neer over uw (blote) bewering dat u maandenlang in een ziekenhuis verbleef in Turkije (CGVS 2, p. 9) ten gevolge hiervan. Later verklaarde u de hiaten in uw kennis over uw familie langs vaderskant door te zeggen dat u slechts één of twee keer contact had met hen (CGVS 2, p. 15; verzoekschrift RvV, p. 7). U wist evenwel niet hoe dit kwam en gaf een loutere veronderstelling dat ze misschien niet goed overeenkomen (CGVS 2, p. 15). Over uw ooms langs moederskant stelde u dan weer plots dat jullie al lang geen contact meer hebben omdat zij uw vader eens geslagen hebben, heel machtige mensen zijn en eens een kind van uw dorp ontvoerden toen u nog heel klein was (CGVS 2, p. 15). Dit is dan weer in schril contrast met het feit u over hen wel weet dat zij

recent nog een kind kregen (CGVS 2, p. 8). Het feit dat u gaandeweg uw verklaringen aanpaste naargelang u geconfronteerd werd met incoherenties, doet sterk afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

U stelde verder dat u geen familie en ook geen vrienden heeft in de stad Jalalabad (CGVS 2, p. 4) en aanvankelijk beweerde u dat u op facebook slechts één vriend heeft van Chaparhar, een zekere C.H. wiens echte naam Dag. is (CGVS 1, p. 21). Pas nadat het CGVS u confronteerde met enkele andere facebookprofielen tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud bij het CGVS, stelde u plots dat enkele van hen afkomstig zijn van Chaparhar (CGVS 2, p. 10-11) en dat uw beste vriend Sal.K.T. de zoon is van uw vaders oom langs moederskant (CGVS 2, p. 10). Deze Sal.K.T. zou ook afkomstig zijn van Chaparhar, meer bepaald het dorp Tarako waar ook uw moeders familie vandaan komt (CGVS 2, p. 10) maar verblijft volgens u tegenwoordig in de stad Jalalabad waar hij een woning huurt en studeert (CGVS 2, p. 10). De foto's op zijn facebook geven in ieder geval de indruk van een welvaartsniveau dat zeer moeilijk in overeenstemming te brengen is met uw bewering dat hij de zoon van een taxichauffeur is (CGVS 2, p. 10). Ondanks uw nauwe band met Sal. wist u niet eens of hij ooit nog terugkeert naar Chaparhar (CGVS 2, p. 20) wat uw beweerde eigen herkomst van Chaparhar wederom sterk ondermijnt aangezien op zijn minst enige nieuwsgierigheid mag verwacht worden naar uw regio van herkomst waar uw familie nog zou verblijven. Dat u geconfronteerd met een facebookfoto van u met Sal. overigens stelde dat deze in een gastenkamer in Chaparhar werd genomen maar niet wist wie de derde persoon is naast u en Sal., geeft opnieuw sterk de indruk dat u geen zicht wenst te bieden op uw werkelijke netwerk in Afghanistan.

Dit blijkt tevens uit uw verklaringen over uw contact met uw familie in Afghanistan. U beweerde dat u slechts sporadisch contact heeft met uw ouders omwille van het slechte netwerk (CGVS 1, p. 5). Het verbaast dan ook enorm dat u later aangaf dat u uw vriend At. – die volgens u ook in Chaparhar woont (CGVS 2, p. 17) maar die zelf aangeeft dat hij in Jalalabad studeert - regelmatig ziet op het online spel PUBG (CGVS 2, p. 17). Ondanks dit regelmatige contact via het internet met deze districtsgenoot – die zelfs een verwant is van uw moeder (CGVS 2, p. 18) - had u geen enkel idee over de activiteiten van At. in uw regio (CGVS 2, p. 17). Dat u overigens beweerde dat het zeer moeilijk zou zijn om uw familie te bereiken om de taskara van uw broer B. te bekomen en dat dit drie of zelfs vijf maanden zou duren (CGVS 2, p. 20) is gezien dit regelmatige contact met At. en Sal. evenmin geloofwaardig.

Dit alles geeft sterk de indruk dat u uw werkelijk familiaal en vriendennetwerk in Afghanistan tracht te minimaliseren en tracht te verhullen in welke streken zij werkelijk verblijven. Dit roept ernstige vragen op omtrent uw eigen levensomstandigheden en verblijfplaatsen voor uw komst naar België.

De geloofwaardigheid van uw recente herkomst uit Chaparhar wordt tevens ondermijnd door enkele andere verklaringen op dorpsniveau. Zo verklaarde u dat de enige zoon van jullie malik G.M., wiens naam u niet wist, voor het Nationale Leger werkte, dat hij stierf maar u er verder niets over wist (CGVS 2, p. 12). Eerder haalde u die zoon nochtans net aan als voorbeeld van een persoon die tijdens zijn schoolgang geslagen werd door de taliban en Dag. genoemd werd (CGVS 1, p. 8). Over de andere malik van uw dorp N.K. wist u niet eens of hij zonen heeft (CGVS 2, p. 12). Hierbij dient aangestipt te worden dat het niet om marginale figuren gaat maar om de plaatselijke invloedrijke mensen op dorpsniveau over wie u op zijn minst enkele eenvoudige zaken zou dienen te weten.

U bleek daarnaast bijzonder slecht overweg te kunnen met de Afghaanse kalender. Hoewel u de twaalf maanden kon opsommen, kon u niet zeggen welke van deze maanden in de winter vallen (CGVS 2, p. 2), noch in welke maand u Afghanistan verliet (CGVS 2, p. 2), hetgeen de indruk versterkt dat u uw leefwereld trachtte te verkleinen.

Van iemand die minderjarig was bij vertrek uit Afghanistan wordt geenszins verwacht dat hij tot in het kleinste detail op de hoogte zou zijn van de politieke situatie, de veiligheidssituatie en de incidenten in zijn gehele district. Wel mag verwacht worden dat u zou kunnen antwoorden op een aantal eenvoudige en essentiële kennisvragen omtrent uw directe leefomgeving en de regio waarin u heel uw leven beweert te hebben gewoond, en ook dat u een aantal gegevens op een doorleefde wijze kan toelichten. Zoals hierboven vastgesteld werd, slaagde u hier niet in wat betreft uw eigen activiteiten, levensomstandigheden en uw familiaal netwerk in Afghanistan. Nochtans bleek u wel wat kennis te hebben van enkele invloedrijke politici van Chaparhar (CGVS 1, p. 12) hetgeen in schril contrast staat met uw bijzonder beperkte kennis omtrent uw directe leefomgeving en aldus sterk ingestudeerd oogt. Hoewel Daesh sinds drie à vier jaar voor uw persoonlijke onderhouden in uw regio aanwezig is (CGVS 1, p. 9) en actief was in de regio dicht bij uw dorp waar uw familie langs moederskant en At. wonen (CGVS 1, p. 9-10) slaagde u er niet in om ook maar één naam te vermelden van een lid van Daesh (CGVS 1, p. 12). Zelfs wanneer het CGVS zelf polste naar uw kennis over Daeshcommandant Wafadar, beschreef u hem als lid van de taliban zonder dat u er verder iets over hoorde (CGVS 1, p. 20). Over de talibancommandant Qari Said Murhat zei u dan weer dat hij gedood werd aan het kruispunt van Sra Kala enkele maanden voor uw vertrek (CGVS 1, p. 8) terwijl uit objectieve informatie blijkt dat hij reeds in Pakistan werd gedood in 2016. Over een malik van Dawlatzai Malak Mahkam, beweerde u dan weer dat hij enkele maanden voor uw vertrek (eind 2017 dus) gedood werd (CGVS 1, p. 9) terwijl objectieve informatie verwijst naar deze malik als vredesonderhandelaar in november 2020. Dit zijn opnieuw geen marginale figuren maar invloedrijke personen van uw eigen regio waardoor zeker mag verwacht worden dat u naast het louter (beweerde) herkennen van hun naam enige informatie zou kunnen geven over hun affiliatie en activiteiten in de regio, quod non in casu.

*U wist voorts niets af van een imam die in Kandibagh in zijn eigen moskee werd gedood door leden van Daesh (CGVS 1, p. 14) hetgeen uiteraard een incident is dat enige ruchtbaarheid in de regio moet hebben gekregen. U vermeldde wel een incident waarbij acht of negen kinderen om het leven kwamen een jaar of anderhalf jaar voor uw vertrek (CGVS 1, p. 8). Een dergelijk incident met tien gedode kinderen vond inderdaad plaats in Chaparhar maar dit was in 2012, ruim vijf of zes jaar voor uw beweerde vertrek. Het CGVS acht het bijzonder weinig waarschijnlijk dat dit nogmaals plaatsvond zonder dat hierover gerapporteerd werd waardoor het met grote waarschijnlijkheid om hetzelfde incident gaat dat u aanhaalde. Dat u dit echter zo verkeerd situeerde in de tijd is wederom een ernstige aanwijzing dat u zelf niet aanwezig was in de regio toen dit gebeurde. Ook enkele andere incidenten die u aanhaalde, bleken stevast lang geleden te hebben plaatsgevonden: een ontvoering van een Chinees in 2015 (CGVS 1, p. 8), het neerstorten van een drone in 2013 (CGVS 1, p. 8) en de onthoofding van een malik in China in 2013-2014 (CGVS 1, p. 8). Over een andere malik in het dorp China, Malik Nawab, stelde u dan weer aanvankelijk foutief dat hij enkele jaren geleden gedood werd (CGVS 1, p. 9) om hier in het tweede onderhoud bij het CGVS op terug te komen en te stellen dat zijn broer weliswaar overleed (CGVS 2, p. 11) maar dat hij zelf nog in leven is (CGVS 2, p. 12) hetgeen inderdaad overeenkomt met objectieve informatie. Het geeft echter een sterk ingestudeerde indruk dat u deze gebeurtenis pas correct weergaf bij uw tweede onderhoud bij het CGVS. Verder haalde u verschillende incidenten aan zonder deze te staven (CGVS 1, p. 8, 9, 14) waardoor deze niet opwegen tegen de vele vastgestelde gebreken in uw kennis over de incidenten die aangehaald werden door het CGVS. Deze vaststellingen versterken de conclusie dat u niet aannemelijk maakte dat u daadwerkelijk in Chaparhar verbleef tot uw vertrek naar België.*

*Ofschoon u ook wel wat geografische kennis heeft over het district Chaparhar (CGVS 1, p. 4-5), zegt deze niets over uw werkelijke verblijfplaatsen de laatste jaren voor uw vertrek naar België en weegt deze kennis niet op tegen de hierboven gemaakte vaststellingen omtrent uw directe leefwereld. Bovendien vertoont ook uw geografische kennis enkele opmerkelijke hiaten. Ofschoon u vijf of zes keer naar het districtscentrum ging (CGVS 1, p. 3) en uit objectieve informatie blijkt dat er bijzonder weinig dorpen tussen uw dorp en het districtscentrum liggen, situeerde u het dorp Hafezan resoluut niet onderweg van uw dorp naar het districtscentrum (CGVS 1, p. 4). De plek Bebe Mahro kon u niet situeren ondanks de nabijheid bij uw dorp (CGVS 1, p. 20), net zomin als de plek Dak Ghulam Khan (CGVS 1, p. 20).*

*Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. U werd tijdens de persoonlijke onderhouds op de zetel van het CGVS d.d. 23/10/2020 en 23/12/2020 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere verzoeken om internationale bescherming, reisroutes en reisdocumenten (CGVS 1, p. 1; CGVS 2, p. 1). U werd in de loop van het tweede persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde plaatsen van eerder verblijf in Afghanistan (CGVS 2, p. 18). U werd niet alleen duidelijk geïnformeerd met betrekking tot de elementen die het CGVS relevant en van doorslaggevend belang acht bij de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming, maar ook met betrekking tot uw rechten én uw plichten in dit verband.*

*Uit wat voorafgaat blijkt dat u uw beweerde verblijf in het dorp Shoaib Kalay gelegen in het district Chaparhar van de provincie Nangarhar niet aannemelijk maakt, waardoor evenmin enig geloof kan worden gehecht aan de feiten die u er zou hebben meegemaakt en die de aanleiding zouden zijn geweest voor uw vlucht uit Afghanistan. U heeft uw vrees voor vervolging dan ook niet aannemelijk gemaakt.*

*Evenmin heeft u elementen aangebracht waaruit zou kunnen blijken dat de machtsovername door de taliban impact heeft op uw nood aan internationale bescherming. Het CGVS is er zich van bewust dat uw persoonlijke onderhouds plaatsvonden op 23 oktober 2020 en op 23 december 2020 dus voordat de taliban in augustus 2021 de macht overgenomen hebben. Door evenwel geen zicht te bieden op uw eerdere verblijfplaatsen, levensomstandigheden en aldus uw persoonlijke situatie maakt u het onmogelijk om in te schatten of deze machtsovername enige impact heeft gehad op uw nood aan bescherming. Indien dit toch het geval zou zijn mag bovendien redelijkerwijze van u worden verwacht dat u de relevante elementen ter staving hiervan zou overmaken aan het CGVS. Daar u geen dergelijke concrete elementen heeft aangebracht, kan het CGVS er redelijkerwijze van uitgaan dat het gegeven dat de taliban nu aan de macht zijn geen concrete impact heeft op uw persoonlijke situatie.*

*Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.*

*Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst*

terugkeert, hij een reëel risico loopt een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

**Hoewel dient te worden herhaald dat u geen duidelijk zicht wenst te bieden op uw precieze herkomst, kan wat de veiligheidssituatie in Afghanistan betreft het volgende worden opgemerkt:**

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofdte persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation** van juni 2021, beschikbaar op [https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021\\_06\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Security\\_situation.pdf](https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_06_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf), **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op [https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021\\_09\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Security\\_situation\\_update.pdf](https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf), **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_01\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Country\\_focus.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf)) en de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022 (beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_afghanistan\\_veiligheidssituatie\\_20220505.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf)) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban gaat gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelt dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien, daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste maanden van 2022. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten, aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er

gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front en aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban. Hoewel het aantal incidenten en de graad van geweld in het algemeen aanzienlijk is afgenomen, is er een toename van incidenten die worden toegeschreven aan ISKP. In haar gerichte aanslagen tegen de taliban gebruikt ISKP dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakt. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten. Daarnaast was er ook sprake van de vrijwillige overgave door ISKP-leden en werd er hierbij vaak bemiddeld door tribale ouderen.

In de periode tussen 19 augustus en 31 december 2021 registreerde ACLED het merendeel van de incidenten in de provincies Nangarhar, Kabul, Panjshir en Baghlan. In de periode tussen 1 januari 2022 en 31 maart 2022 was dit in Kabul, Baghlan, Panjshir en Takhar.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateert van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat nieuwe bronnen zijn verschenen, wiens waarde en objectiviteit dienden beoordeeld te worden. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn, doch benadrukt dat, naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM, een algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar preciaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer preciaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het Hof van Justitie heeft immers verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt**(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene preciaire socio-economische**

**en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op en **Afghanistan. Socio-economische situatie. Overzicht bronnen**, van mei 2022) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Het optreden van de taliban heeft een impact gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Maar dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van geen of minder belang is. Het gaat dan om factoren, zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt bovendien niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Dit wordt bevestigd door de **EUAA Country Guidance Afghanistan** van april 2022, waaruit blijkt dat niet in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of

ernstige schade. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt u zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

De neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Wat betreft de taskara's moet in de eerste plaats opgemerkt worden dat op zich niet betwijfeld wordt dat u en uw familie ooit in Chaparhar woonden maar dat u uw levensomstandigheden en verblijfplaatsen de laatste jaren voor uw vertrek uit Afghanistan niet aannemelijk wist te maken. Verder kunnen dergelijke documenten enkel als bewijs worden aanvaard voor zover ze worden gedragen door plausibele en geloofwaardige verklaringen, hetgeen hier, zoals hierboven werd vastgesteld, niet het geval is. Bovendien moet verwezen worden naar objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (toegevoegd aan uw administratief dossier) waaruit blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten gemakkelijk op niet-reguliere wijze Afghaanse documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen niet van authentieke te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen. Wat betreft uw foto met uw vader moet aangestipt worden dat het onmogelijk is om het tijdstip, de plaats en de omstandigheden te bepalen waarin deze foto werd gemaakt, waardoor deze geen enkele bewijswaarde heeft wat betreft uw levensomstandigheden en verblijfplaatsen in Afghanistan. Uit de omslag kan hoogstens worden afgeleid dat deze documenten werden verstuurd vanuit Chaparhar. De foto's van uw moeder en uw zus en hun ziekenhuisdocumenten tonen hoogstens aan dat zij in de stad Jalalabad verzorging kregen. Uit uw medische documenten kan afgeleid worden dat u kampt met darmproblemen hetgeen bovenstaande vaststellingen niet beïnvloedt. Wat betreft de kopieën van ongeldig gemaakte vluchtelingenkaarten van Pakistan van u en uw vader die u neerlegde in het kader van uw beroepsprocedure moet in eerste instantie worden opgemerkt dat uw geboortedatum op uw vluchtelingenkaart niet overeenkomt met de geboortedatum die u opgaf in België hetgeen de authenticiteit en bewijswaarde van dit document sterk ondermijnt. Dat deze inconsistentie te wijten zou zijn aan verkeerde omgezette geboortedata is weinig ernstig. Wat er ook van zij, dit document van een land waar u nooit woonde (CGVS 1, p. 2) zegt absoluut niets over uw beweerde verblijf in Chaparhar voor uw vertrek naar België waardoor het geen enkele invloed heeft op de bovenstaande vaststellingen. Bovendien wordt er in het verzoekschrift dat werd neergelegd in het kader van uw beroep tegen de initiële beslissing van het CGVS zelf ook niet verduidelijkt waarom u deze documenten neerlegde en welke toegevoegde waarde deze documenten voor uw verzoek om internationale bescherming zouden hebben.

### **C. Conclusie**

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

## **2. Over de rechtspleging**

Verweerder heeft middels zijn nota met opmerkingen van 10 november 2022 de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) verzocht om onderhavige zaak te behandelen via een louter schriftelijke procedure.

Artikel 39/73-2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), ingevoegd bij de wet van 30 juli 2021 en in werking getreden op 10 december 2021, voorziet dat de louter schriftelijke procedure voortaan ook kan op verzoek van één van de partijen. Dit artikel luidt als volgt:

*“§ 1.*

*Elke partij kan de Raad verzoeken om gebruik te maken van een louter schriftelijke procedure in, naar gelang van het geval, het verzoekschrift, de nota met opmerkingen, de kennisgeving dat zij geen syntheseseminarie wenst neer te leggen of de syntheseseminarie.*

*Bij toepassing van het eerste lid vermeldt het opschrift van het procedurestuk ook "verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure".*

*§ 2.*

*De griffie stelt de tegenpartij onverwijld op de hoogte van het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure op het zelfde ogenblik dat zij, al naar gelang het geval, een kopie overmaakt van het verzoekschrift, van de nota met opmerkingen, van de kennisgeving dat de verzoekende partij geen syntheseseminarie zal neerleggen of van de syntheseseminarie. Indien de tegenpartij binnen de vijftien dagen na de verzending door de griffie geen bezwaar maakt tegen het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure, wordt zij geacht hiermee in te stemmen. In dat geval onderzoekt de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter het beroep bij voorrang en doet hij uitspraak op grond van het administratieve dossier en de procedurestukken, tenzij hij het nodig acht de mondelinge opmerkingen van de partijen te horen, in welk geval artikel 39/74 wordt toegepast.*

*§ 3.*

*Wanneer de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter instemt met het verzoek tot het gebruik van een louter schriftelijke procedure, stelt hij de partijen hiervan in kennis en stelt hij, bij beschikking, de datum vast waarop de debatten worden gesloten. Deze datum ligt minstens acht dagen na de datum van verzending van de beschikking. Partijen kunnen tot op de dag van het sluiten van de debatten een pleitnota indienen. Indien er een pleitnota wordt ingediend, brengt de griffie deze onverwijld ter kennis aan de tegenpartij. In dit geval wordt het arrest niet eerder gewezen dan acht dagen na de sluiting van de debatten.”*

Verzoeker heeft in onderhavige zaak de Raad echter op 30 november 2022 per aangetekend schrijven gemeld zich te verzetten tegen de behandeling van zijn dossier via een louter schriftelijke procedure.

Gelet op het bezwaar van verzoeker wordt dan ook geen toepassing gemaakt van de procedure voorzien in artikel 39/73-2 van de Vreemdelingenwet.

### 3. Het verzoekschrift

3.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de Vreemdelingenwet, van artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

3.2. Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen.

3.3. Verzoeker voegt de volgende stukken bij zijn verzoekschrift (zie inventaris bij het verzoekschrift):

*“3. RvV arrest nr. 270 813 van 31 maart 2022.*

*4. Nansen, Beoordeling van de beschermingsnood van Afghaanse man in het kader van een volgend verzoek, oktober 2021, beschikbaar op: <https://nansen-refugee.be/wp-content/uploads/2021/11/NANSEN-Profile-5-21-Volgend-verzoek-Taliban-machtsovername.pdf>.*

*5. UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), UNHCR Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan, februari 2022, beschikbaar op: <https://www.refworld.org/docid/61d851cd4.html>*

*6. UNOCHA, Situation of human rights in Afghanistan, and technical assistance achievements in the field of human rights - Report of the United Nations High Commissioner for Human Rights, 8 februari 2022, beschikbaar op: [https://reliefweb.int/sites/reliefweb.int/files/resources/A\\_HRC\\_49\\_90\\_E.pdf](https://reliefweb.int/sites/reliefweb.int/files/resources/A_HRC_49_90_E.pdf).*

7. OHCHR, *Interactive dialogue on the High Commissioner's report on Afghanistan*, 7 maart 2022, beschikbaar op: <https://www.ohchr.org/en/statements/2022/03/interactive-dialogue-high-commissioners-report-afghanistan?LangID=E&NewsID=28218>.
8. World Food Programme (WFP), 'Our presence is hope': Call for US\$2.6bn as winter spells hunger for Afghanistan, 25 januari 2022, beschikbaar op: <https://www.wfp.org/stories/our-presence-hope-call-funds-winter-spells-hunger-afghanistan-0>.
9. United Nations, Statement by Dr Ramiz Alakbarov, Deputy Special Representative for the Secretary General, Resident Coordinator and Humanitarian Coordinator, on the Continued Food Insecurity and Malnutrition Crisis Facing People in Afghanistan, 15 maart 2022, beschikbaar op: <https://afghanistan.un.org/en/174875-statement-dr-ramiz-alakbarov-deputy-special-representative-secretary-general-resident>.
10. U.K. Home Office, Country Policy and Information Note Afghanistan: Fear of the Taliban, februari 2022, beschikbaar op: [https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment\\_data/file/1054280/AFG\\_CPIN\\_Fear\\_of\\_the\\_Taliban.pdf](https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/1054280/AFG_CPIN_Fear_of_the_Taliban.pdf).
11. U.K. Home Office, Country Policy and Information Note Afghanistan: Humanitarian situation, februari 2022, beschikbaar op: [https://www.ecoi.net/en/file/local/2068082/AFG\\_CPIN\\_Humanitarian\\_situation.pdf](https://www.ecoi.net/en/file/local/2068082/AFG_CPIN_Humanitarian_situation.pdf).
12. France 24, Afghanistan's health system on the brink as Taliban confront a difficult winter, 8 november 2021, beschikbaar op: <https://www.france24.com/en/asia-pacific/20211108-afghanistan-s-health-system-on-the-brink-as-taliban-confront-a-difficult-winter>.
13. U.K. Home Office, Country Policy and Information Note Afghanistan: Security situation, februari 2022, beschikbaar op: [https://www.ecoi.net/en/file/local/2068084/AFG\\_CPIN\\_Security\\_situation.pdf](https://www.ecoi.net/en/file/local/2068084/AFG_CPIN_Security_situation.pdf).
14. La Libre, Les Afghans aussi méritent notre aide, 23 maart 2022, beschikbaar op: <https://www.lalibre.be/debats/opinions/2022/03/23/les-afghans-aussi-meritent-notre-aide-M3JOY6JWYBDUJFB4ZSXWNU2VMI/>.
15. OSAR, Afghanistan: risques au retour liés à « l'occidentalisation », 26 maart 2021, beschikbaar op: [https://www.refugeecouncil.ch/fileadmin/user\\_upload/Publikationen/Herkunftslaenderberichte/Mittlerer\\_Osten\\_-\\_Zentralasien/Afghanistan/210326\\_AFG\\_Verwestlichung\\_f.pdf](https://www.refugeecouncil.ch/fileadmin/user_upload/Publikationen/Herkunftslaenderberichte/Mittlerer_Osten_-_Zentralasien/Afghanistan/210326_AFG_Verwestlichung_f.pdf).
16. Hasth-e-Subh Daily, U.S. Airstrike on a Weapons Depot Kills 30 Taliban Militants in Helmand Province, 8 april 2022, beschikbaar op: <https://8am.af/eng/u-s-airstrike-on-a-weapons-depot-kills-30-taliban-militants-in-helmand-province/>.
17. Vluchtelingenwerk Vlaanderen, Afghanistan: Juridische analyse beslissingen CGVS, 25 april 2022. Beschikbaar op: <https://vluchtelingenwerk.be/sites/default/files/media/documenten/RAPPORT%20-%20Juridische%20analyse%20beslissingen%20CGVS.pdf>.
18. NANSEN Note 2 – 22, Het gebruik van beleidsrichtlijnen van UNHCR en het Europees Asielagentschap in Afgaanse dossiers, 23 juni 2022. Beschikbaar op: <https://nansen-refugee.be/wp-content/uploads/2022/06/220616-NANSEN-Notes-UNHCR-en-EUAA-beleidsrichtlijnen-Finale-versie.pdf>.
19. 11.11.11 en UPINION, Between a Rock and a Hard Place: Afghan Migrants in Turkey One Year after the Fall of Kabul, 11 augustus 2022. Beschikbaar op: [https://11.be/sites/default/files/2022-08/Report\\_Between%20a%20rock%20and%20a%20hard%20place\\_2022\\_11.11.11.pdf](https://11.be/sites/default/files/2022-08/Report_Between%20a%20rock%20and%20a%20hard%20place_2022_11.11.11.pdf).
20. RvV arrest nr. 278 653 van 12 oktober 2022.
21. RvV arrest nr. 278 700 van 13 oktober 2022.
22. RvV arrest nr. 278 699 van 13 oktober 2022.
23. Pakistaanse vluchtelingekaarten van de verzoeker en zijn vader.
24. Brief geschreven ter ondersteuning van de verzoeker."

#### 4. De nota met opmerkingen

De Raad ontvangt vanwege verweerder een nota met opmerkingen, overeenkomstig artikel 39/72, § 1 van de Vreemdelingenwet, waarin hij het gelijk van zijn beslissing herhaalt en repliceert op het verzoekschrift en waarin een weblink is opgenomen naar de volgende landeninformatie:

"EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Targeting\\_of\\_individuals.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf);

en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Key\\_socio\\_economic\\_indicators\\_in\\_Afghanistan\\_and\\_in\\_Kabul\\_city.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf).

[...]

EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Security\\_situation.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf);

COI Focus Afghanistan. Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 13 september 2022;

COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_afghanistan\\_veiligheidssituatie\\_20220505.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf);

EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_01\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Country\\_focus.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf);

EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Key\\_socio\\_economic\\_indicators\\_in\\_Afghanistan\\_and\\_in\\_Kabul\\_city.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf);

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op [https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020\\_08\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Key\\_Socio\\_Economic\\_Indicators\\_Focus\\_Kabul\\_City\\_Mazar\\_Sharif](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif)

EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Targeting\\_of\\_individuals.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf);

EUAA Country Guidance: Afghanistan van april 2022, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>."

## 5. De aanvullende nota's

5.1. De Raad ontvangt vanwege verweerder een eerste aanvullende nota, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waaraan hij de COI Focus "*Afghanistan. Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022*" van 13 september 2022 toevoegt.

5.2. De Raad ontvangt vanwege verweerder een tweede aanvullende nota, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waarin hij zijn analyse van de veiligheidssituatie en de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan, alsook van het risico ingeval van verwestering actualiseert. In de aanvullende nota is een weblink opgenomen naar de volgende landeninformatie:

- het rapport "*COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*" van EUAA van 4 november 2022;
- het rapport "*Country Guidance: Afghanistan*" van EUAA van januari 2023;
- het rapport "*Afghanistan Security Situation*" van EUAA van augustus 2022;
- het rapport "*Afghanistan Country Focus*" van EASO van januari 2022;
- het rapport "*Afghanistan – Country Focus*" van EUAA van december 2023;
- het rapport "*Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city*" van EUAA van augustus 2022;
- het rapport "*Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City*" van EASO van augustus 2020;
- het rapport "*Afghanistan: Targeting of individuals*" van EUAA van augustus 2022;
- het rapport "*Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*" van UNAMA van juni 2023;
- de COI Focus "*Afghanistan. Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*" van Cedoca van 14 december 2023.

In zijn aanvullende nota vermeldt verweerder tevens het rapport "*EASO Afghanistan Security Situation Update*" van EASO van september 2021, waarvan niet in de tweede aanvullende nota, doch wel in de bestreden beslissing een weblink wordt opgenomen.

5.3. De Raad ontvangt vanwege verzoeker een aanvullende nota, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waarin hij ingaat op zijn levensomstandigheden in België en op de veiligheidssituatie in de provincie Nangarhar en waaraan hij de volgende stukken toevoegt (zie inventaris bij verzoekers aanvullende nota):

"1. *Studentenkaart*.

2. *Getuigenis leerkracht, Meneer D.S.D.M., d.d. 5 juni 2023.*"

## 6. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig

wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers om internationale bescherming daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft op welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

## 7. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unie-rechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de

betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

#### 8. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

8.1. Artikel 48/9, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid, heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze in een vragenlijst, die hij beantwoordt vóór de in artikel 51/10 bedoelde verklaring, de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk.”*

8.2. In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat: *“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd, ten tijde van uw verzoek om internationale bescherming en ten tijde van uw persoonlijke onderhouden bij het CGVS was u een niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.*

*Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.*

*Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstond in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst. Verder gaf u tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud en in het verzoekschrift in het kader van uw beroep bij de RvV aan dat u kampt met geheugenproblemen (CGVS 2, p. 4; verzoekschrift d.d. 26/05/2021, p. 7) maar u liet geheel na om deze problemen te staven, noch is er enige indicatie op welke wijze deze problemen het volgen van de procedure zou beïnvloeden. Verder verliep het eerste persoonlijk onderhoud zonder dat er melding gemaakt werd van dergelijke problemen, werd u bij beide persoonlijke onderhouden bij het CGVS gewezen op de mogelijkheid tot het vragen van een pauze (CGVS 1, p. 1; CGVS 2, p. 1), werd tijdens het tweede persoonlijk onderhoud benadrukt dat u uw tijd mocht nemen bij het beantwoorden van de vragen (CGVS 2, p. 8) en nam u een extra pauze toen uw advocaat dit nodig achtte (CGVS 2, p. 8). Op het einde van beide persoonlijke onderhouden gaf u aan dat de onderhouden goed waren verlopen (CGVS 1, p. 21; CGVS 2, p. 20-21) en u gaf geen opmerkingen bij de notities van de persoonlijke onderhouden bij het CGVS.*

*Tijdens de procedure in het kader van uw verzoek om internationale bescherming werd u meerderjarig. Bijgevolg kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast.*

*Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”*

Deze motieven worden door verzoeker niet op dienstige wijze betwist. Hij wijst in zijn verzoekschrift weliswaar op zijn jeugdige leeftijd ten tijde van zijn aankomst in België, doch hij betreft dit geenszins op het bestaan van eventuele bijzondere procedurele noden in zijn hoofd in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet.

Gelet op voorgaande, heeft de commissaris-generaal terecht geoordeeld dat er mag worden van uitgegaan dat verzoekers rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat hij kan voldoen aan zijn verplichtingen.

## 9. Beoordeling

De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift stelt als volgt:

*“Er dient vooreerst worden gewezen op het gegeven dat de verzoeker ter staving van het beroep dat werd ingediend tegen de eerdere negatieve beslissing die d.d. 22 april 2021 ten aanzien van hem werd genomen zijn Pakistaanse vluchtelingenkaart, evenals die van zijn vader, neerlegde (stuk 23). Aangezien de eerste negatieve beslissing volledig gebaseerd was op het gebrek aan geloof dat gehecht werd aan de verklaringen van de verzoeker betreffende zijn regio van herkomst, ging de verzoeker er dan ook vanuit dat hij opnieuw gehoord zou worden zodat hij kon toelichten hoe hij aan deze kaarten kwam. De verzoeker geeft toe niet volledig eerlijk geweest te zijn. Zijn familie verhuisde naar Pakistan toen hij ongeveer 5 jaar oud was, waar hij woonde tot aan zijn vertrek uit het land, op ongeveer 14-jarige leeftijd.”*

In de bestreden beslissing wordt – overigens op basis van *prima facie* pertinente motieven, gelet op voormelde uiteenzetting in het verzoekschrift – terecht vastgesteld dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers eerdere bewering tot aan zijn vertrek uit Afghanistan in het dorp Shoaib Kalai van het district Chaparhar in de provincie Nangarhar te hebben verbleven. Verweerder is niet ter terechtzitting verschenen, zodat de Raad niet gehouden is in te gaan op de uiteenzetting in de nota met opmerkingen.

Waar kan worden aangenomen dat het minstens opmerkelijk is dat verzoeker pas voor het eerst in onderhavig verzoekschrift toegeeft te hebben gelogen over zijn verblijfplaatsen voorafgaand aan zijn komst naar België, dient vastgesteld dat verzoeker nooit werd bevraagd over zijn verblijf in Pakistan. Er werd dan ook niet nagegaan waar verzoeker precies verbleef, of hij al dan niet in een Afghaanse vluchtelingenkamp verbleef, met wie hij daar verbleef, wat zijn bezigheden waren, welke contacten hij er had en of hij in Afghanistan een netwerk en, zo ja, waaruit dit netwerk bestaat. In deze stand van zaken acht de Raad het echter onontbeerlijk om hierop een duidelijk beeld te hebben teneinde verzoekers voorgehouden nood aan internationale bescherming op een correcte manier te kunnen beoordelen.

Aan verzoekers Afghaanse nationaliteit wordt immers niet getwijfeld, zodat zijn verzoek om internationale bescherming ten aanzien van Afghanistan moet worden beoordeeld.

Op basis van de objectieve landeninformatie, die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, kan onder meer volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes. De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving. De conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingend geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia.

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023, p. 21). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het ‘Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice’ (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het ‘Taliban General Directorate of Intelligence’ (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen.

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa’s over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs.

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de Verenigde Naties dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd. Verder is laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering verboden, moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hidjab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard.

Er bestaan lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 45-48 en EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023, p. 22 en 24-25).

Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afghaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder via de persoonlijke sociale mediakanalen van talibanverantwoordelijken en in media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is. Een aantal bronnen wijzen op lokale variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om begeleid te worden door een *mahram*. Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen. Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het *de facto*-ministerie in Kabul.

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en ‘*hudud*’- en ‘*qisas*’-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen.

In het bijzonder wat betreft ‘*zina*’ – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. ‘*Zina*’ is één van de ‘*hudud*’-misdaden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden. Er wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van ‘*zina*’ en dat het moeilijk is cijfers te vinden van het aantal lijfstraffen voor deze specifieke ‘*hudud*’-misdad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt.

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft. Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van “*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*”, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname. UNAMA rapporteerde 63 gevallen van zweepslagen uitgesproken door een *de facto*-rechtbank in de periode 15 augustus 2021 tot 24 mei 2023, die betrekking hadden op 394 slachtoffers; AW rapporteerde 56 gevallen van zweepslagen in de periode oktober 2022 tot september 2023 en Rawadari rapporteerde 69 personen die zweepslagen hadden gekregen in de eerst zes maanden van 2023. UNAMA rapporteerde later dat publieke lijfstraffen bleven uitgevoerd worden in de periode juli tot september 2023. De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot ‘*qisas*’-straffen, 37 tot steniging en 103 tot ‘*hudud*’-straffen zoals zweepslagen en amputatie.

Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer 'soepele' bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, ad-hoc-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *de facto*-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden.

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten.

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban. Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media-profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie. Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam. In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ("*Ministry of Communications and Information Technology*") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "*immorele inhoud*" te beperken. Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media-netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden. In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt.

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de "*geloofsethiek en denkwijze*" van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen. Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan. Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht, op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en het is onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is. Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd. Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd.

Verder wordt benadrukt dat de Afgaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe *de facto*-autoriteiten het land besturen. Er is een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk. Er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert.

Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen. Bronnen geven ook aan dat

individuele personen die als “*verwesterd*” worden gezien, bedreigd kunnen worden door de Taliban, hun familie of bureaus omdat ze worden gezien als “*verraders*” of “*ongelovigen*”.

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld. Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatieve aanpak van gedragingen of maatregelen.

Uit de objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

(1) personen “*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;

(2) personen die “*verwesterd*” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaanse of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht. Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risicoanalyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van ‘*zina*’ kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA “*Country Guidance*” wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De Raad kan de richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij in haar aanvullende nota verwijst, bijtreeden (EUAA “*Country guidance: Afghanistan*”, januari 2023, p. 21 en 72-79). De actualisatie van de landeninformatie door middel van de aanvullende nota’s van de commissaris-generaal en de informatie opgenomen in het verzoekschrift doet niet anders besluiten.

In het licht van voorgaande analyse, acht de Raad het noodzakelijk een duidelijk beeld te hebben van verzoekers verblijfplaatsen en levensomstandigheden voorafgaand aan zijn komst naar België en meer bepaald – in zoverre hieraan geloof kan worden gehecht – wat de eventuele impact is van verzoekers voortgehouden verblijf in Pakistan.

De Raad meent dat verzoekers beweerde verblijf in Pakistan wel degelijk van belang kan zijn. Indien hieraan geloof wordt gehecht, dan zou immers blijken dat verzoeker inderdaad slechts tot zijn vijf jaar in Afghanistan heeft verbleven, hetgeen maakt dat het grootste deel van zijn nog jonge leven en vormende jaren zich buiten Afghanistan heeft afgespeeld. Temeer daar hij op 14- à 15-jarige leeftijd naar Europa vertrokken zou zijn.

Daarenboven stelt de Raad vast dat in de EUAA *Country Guidance Afghanistan* van januari 2023 Afghanen die zijn geboren en/of een hele lange periode in Pakistan hebben verbleven, als een risicoprofiel worden aangemerkt. In de *Country Guidance* wordt aangestipt dat deze Afghanen doorgaans niet bekend zijn met Afghaanse normen en verwachtingen en een sterk accent kunnen hebben, waardoor ze herkenbaar zijn. De richtlijnen geven aan dat de behandelingen waaraan Afghanen geboren en getogen in Pakistan kunnen worden onderworpen, meestal niet kunnen worden gelijkgesteld met vervolging. In uitzonderlijke gevallen en

rekening houdend met bijkomende individuele omstandigheden, kan er niettemin sprake zijn van vervolging (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, januari 2023, p. 104-105).

De Raad stelt vast dat in hoofde van verzoeker een aantal individuele omstandigheden kunnen worden waargenomen, waarvan moet worden nagegaan of deze, wanneer cumulatief beoordeeld, voldoende zijn om een gegronde vrees voor vervolging wegens een toegeschreven verwestering aan te nemen.

Het gebrek aan enig onderzoek door de commissaris-generaal naar de geloofwaardigheid van verzoekers verblijf in Pakistan, verhindert de Raad om zulke beoordeling alsnog zelf grondig te kunnen maken.

Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van verzoeker niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep.

Het ontbreekt de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De beslissing, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 20 september 2022, wordt vernietigd.

### **Artikel 2**

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf juli tweeduizend vierentwintig door:

S. HUENGES WAJER, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

S. HUENGES WAJER